

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. 5. 2020 **odvolání** obžalovaného: **P.K.**, narozen XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu ochranného léčení ústavního v Psychiatrické nemocnici Havlíčkův Brod, proti rozsudku Okresního soudu Brno - venkov ze dne 12. 2. 2020, č. j. 43 T 26/2019-562, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu **se** odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud Brno – venkov uznal obžalovaného vinným ad 1), ad 2), ad 4)
 - přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku,
 - přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,
 - přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku, ad 3)
 - přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku,
 - přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku,
 - přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, ad 5)
 - přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku,kterých se dopustil tím, že

1) v době od 3. 3. 2017 od 13:00 hodin do 4. 3. 2017 do 20:00 hodin, z přesně nezjištěného místa a nezjištěného zařízení, za použití mobilního připojení od společnosti Vodafone CZ s telefonním číslem XXXXX, přistupoval do sítě internet na sociální síť Facebook, přes profil založený pod fiktivním jménem D.M., kde navázal kontakt s nezletilou S.Č., narozena XXXXX, která mu v úvodu komunikace sdělila svůj věk 10 let, se kterou dále vedl sexuálně orientovanou komunikaci, při které požadoval zaslání nejprve fotografie obličeje, poté spodního prádla a dále fotografií jejich intimních partií a dalších vyzývavých fotografií a dále se jí dotazoval, zda by mu provedla felaci, nechala se od něj lízat a mohli se spolu koupat, přičemž mu poškozená nezletilá zaslala celkem 16 fotografií, ze kterých nejméně 10 zachycovalo její obnažené intimní partie, další zachycovaly podobu jejího obličeje, rovněž jí zaslal fotografii pánského přirození,

2) v době od 3. 6. 2017 od 13:20 hodin do 4. 6. 2017 do 18:20 hodin, z přesně nezjištěného místa a nezjištěného zařízení, za použití mobilního připojení od společnosti Vodafone CZ s telefonním číslem XXXXX, přistupoval do sítě internet na sociální síť Facebook, kde ze svého profilu XXXXX navázal kontakt s nezletilou A.S., narozena XXXXX, která mu v úvodu komunikace sdělila svůj věk 14 let, se kterou dále vedl sexuálně orientovanou komunikaci, při které požadoval zaslání nejprve fotografie obličeje, poté spodního prádla a dále fotografií jejich intimních partií, přičemž mu nezletilá zaslala celkem 6 fotografií, ze kterých 3 zachycovaly její intimní partie, další zachycovaly podobu její obličeje, a dále se jí v komunikaci dotazoval, zda masturbuje, jak velká má prsa a na další otázky cílené na její přirození, rovněž jí zaslal fotografii pánského přirození, kdy v průběhu komunikace se jí dále dotazoval na různé sexuální praktiky,

3) v době od 6. 10. 2015 do 11. 5. 2016, z přesně nezjištěného místa a nezjištěného zařízení, přistupoval do sítě internet na sociální síť Facebook, kde ze svého profilu XXXXX navázal kontakt s nezletilou L.Š., narozena XXXXX, se kterou vedl sexuálně orientovanou komunikaci, kdy z komunikace zjistil, že je mladší 15 let, nezletilé nabízel sex, po nezletilé žádal informace, jaké má kalhotky, podprsenku, zda by s ním měla zájem o flirtíček, popisoval jí jak masturbuje, a dále nezletilé při komunikaci nabízel dárek za 2 500 Kč, nebo jiný drahý dárek za to, když mu odhalí své intimní partie,

4) v době od 29. 5. 2017 do 5. 6. 2017, z přesně nezjištěného místa a nezjištěného zařízení, přistupoval do sítě internet na sociální síť Facebook, kde ze svého profilu XXXXX navázal kontakt s nezletilou M.K., narozena XXXXX, se kterou vedl sexuálně orientovanou komunikaci, ve které mu sdělila svůj věk 13 let, kdy v komunikaci požadoval zaslání nejprve fotografie obličeje, poté spodního prádla a dále fotografií jejich intimních partií, dále se jí dotazoval, zda by mu provedla felaci a žádal po ní zaslání fotografií intimních partií, přičemž poškozená nezletilá mu zaslala celkem 13 fotografií zachycujících její intimní partie, popř. ve spodním prádle, další zachycovaly podobu jejího obličeje, on jí odeslal 2 fotografie ztopořeného pánského přirození,

5) v období nejméně od 11. 8. 2017 do 13. 8. 2017, z místa přechodného bydliště ve XXXXX, využil internetového připojení u společnosti Starnet, s. r. o., evidované na osobu J.J., XXXXX, a jako uživatel registrovaný na portále www.amateri.com pod uživatelským jménem "tunig2011", zasílal prostřednictvím aplikace „Vzkazník“ nejméně jednomu uživateli registrovanému na téže serveru nejméně 27 obrazových souborů zobrazujících obnažené dívky ve věku do 18 let, přičemž z fotografií bylo zřejmé, že se jedná mj. i o osoby ve věku do 15 let, a dále obdržel 32 obrazových souborů formátu .jpg s tematikou dětské pornografie, kdy se jedná o snímky zobrazující předstíraný či skutečný pohlavní styk nezletilých dětí a sexuální praktiky s dětmi zjevně mladšími patnácti let,

a uvedených jednání ad 1 – 4) se dopustil poté, co byl rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 16. 2. 2012, č. j. 10 T 85/2011-101, který nabyl právní moci dne 11. 4. 2012, odsouzen pro přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku.

2. Za to mu byl uložen souhrnný trest za tyto přečiny a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. j) trestního zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 4. 6. 2018, č. j. 1 T 89/2018-60 odnětí svobody v trvání 40 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a dále pak trest propadnutí věcí, které jsou specifikovány v napadeném rozsudku. Zároveň bylo rozhodnuto o zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ve věci sp. zn. 1 T 89/2018.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájce odvolání do všech výroků napadeného rozsudku. V podaném odvolání je nejdříve rekapitulován napadený rozsudek, k němuž je obhajobou namítáno, že se jedná o nepřezkoumatelné, nejasné a neúplné závěry soudu I. stupně. Je rovněž napadána nesprávná právní kvalifikace a skutečnost, že nebyly zohledněny výsledky vypracovaného znaleckého posudku, kde byl obžalovaný shledán, že k danému jednání docházelo ve stavu zmenšené skutečnosti (myšleno nejspíše přičetnosti). Ze strany obhajoby je namítáno, že se soud I. stupně zcela nepochybně s obhajobou obžalovaného, kdy u fotografií vztahujících se k bodům 1) až 4) je namítáno, že by mělo být posouzeno, kolik z tohoto počtu fotografií je skutečně závadných, tedy pornografických a zda je naplněna společenská škodlivost. Dále pak je namítáno, že obžalovaný se pohyboval pouze ve virtuálním světě, kdy si vytvářel pouze své představy a neplánoval jakékoliv osobní setkání. Rovněž je rozporována uplatněná právní kvalifikace, neboť je namítáno, že nijak nevyplývá, že by popsáním jednáním byl ohrožen vývoj dítěte. Dále pak, v čem konkrétně je shledávána výroba pornografického díla, když je citováno, že fotografie nahého těla či přirození poškozených, nemůže být považováno za pornografické dílo ve smyslu obecných východisek, když fotografie nejsou popsány tak, že by se jednalo o sexuálně dráždivé snímky poškozených. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu je pak napadáno, že vymezení je neurčité a nevykazuje žádné okolnosti, které mají být považovány za naplnění zákonného znaku „pornografického díla“, zejména ve vztahu k bodu 5). Navíc je napadán i rozsah těchto fotografií, tedy 27 fotografií odeslaných a 32 přijatých, kdy se nejedná o typickou škodlivost pro danou skutkovou podstatu. Obhajoba tedy namítá, že soud I. stupně se nedostatečně a neúplně vypořádal s trestní odpovědností obžalovaného a navíc ani nezohlednil vypracovaný znalecký posudek, když obžalovanému uložil zcela shodný trest, jako byl trest z předchozího zrušeného rozsudku, navíc jako trest nepodmíněný, s čímž se obhajoba neztotožňuje.
4. Nejprve je nutné připomenout, že ve věci bylo již jedenkrát rozhodnuto, a to rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 13. 5. 2019, č. j. 43 T 26/2019-470, kdy byl obžalovaný rovněž uznán vinným a uložen mu souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců společně s uloženým trestem propadnutí věcí, přičemž toto rozhodnutí bylo usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 7. 2019, č. j. 3 To 223/2019-488, v celém rozsahu zrušeno a věc byla vrácena soudu I. stupně, zejména vzhledem k tomu, že absentovalo hodnocení provedených důkazů a úvaha soudu o naplnění všech zákonných znaků použitých skutkových podstat, a to v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 trestního řádu. Rovněž tak bylo konstatováno, že aktuálně nebylo provedeno žádné znalecké zkoumání ohledně přičetnosti obžalovaného, tedy že bylo vycházeno pouze ze znaleckých posudků již dříve vypracovaných, a tudíž trestní odpovědnost obžalovaného, s ohledem na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti, nebyla dostatečně a úplně posouzena ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti. Odvolacím soudem je nutné konstatovat, že soud I. stupně se zcela řídil pokyny, když doplnil znalecké zkoumání obžalovaného ve vztahu k jeho trestní odpovědnosti, a to znaleckým posudkem zpracovaným MUDr. Želmírou Herrovou, a to znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, a zároveň je nutné konstatovat, že v nyní napadeném rozsudku se již soud I. stupně zcela vypořádal s hodnocením všech důkazů k jednotlivým skutkům, stejně tak se vypořádal i s právní kvalifikací velmi podrobným způsobem a rovněž tak i vyhodnotil uložený trest. Je tedy nutné odvolacím soudem konstatovat, že v nyní

napadeném rozsudku již soud I. stupně dostal všem náležitostem tak, jak jsou uvedeny v § 125 odst. 1 trestního řádu.

5. Krajský soud v Brně jako soud odvolací přezkoumal dle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
6. Odvolací soud má za to, že soud I. stupně dospěl ke správným a úplným skutkovým zjištěním na základě důkazů provedených u hlavního líčení. Soud I. stupně se podrobně zabýval důkazní situací vyplývající nejen z obhajoby obžalovaného, ale i z provedených důkazů, a to zejména z listinných důkazů, kdy byla provedena internetová komunikace obžalovaného s poškozenými, a to zejména prostřednictvím aplikace Facebook Messenger, dále výpisy z účtu na webu www.amateri.com a rovněž tak i fotografie sdílené prostřednictvím tohoto webového portálu a data, která byla vytěžena z elektronických zařízení obžalovaného. Stejně tak na doplnění slouží výpovědi svědkyň I. S., nezletilé M.K. a rovněž tak čtené úřední záznamy s podaným vysvětlením A.Č., V.B. a V.F.. Rovněž pak je nutné konstatovat i doplněný znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, zpracovaný na obžalovaného ve vztahu k aktuální trestné činnosti. Všechny provedené důkazy pak soud I. stupně zhodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemných souvislostech. Soud I. stupně své skutkové i právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil a při svém rozhodování postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu. Rozsudek soudu I. stupně je logický bez jakýchkoliv rozporů a řízení, které jeho vydání předcházelo, rovněž netrpí žádnými vadami.
7. Je nutné poukázat na to, že obžalovaný v rámci svého odvolání v podstatě opakuje svou obhajobu, s níž se již vypořádal soud I. stupně, přičemž hodnocení důkazů je jeho výsadním právem a odvolacímu soudu nepřisluší zasahovat do takového hodnocení důkazů, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky. To však odvolací soud nezjistil. Rovněž krajský soud má za prokázané trestní jednání obžalovaného zejména vzhledem k listinným důkazům. Trestná činnost obžalovaného je zachycena jednak na jeho facebookovém profilu, dále pak na základě domovní prohlídky zajištěných důkazů a zejména dat z elektronických zařízení. Z komunikace prostřednictvím aplikace Facebook Messenger je naprosto podrobně zadokumentována komunikace obžalovaného s nezletilými dívkami pod body 1) až 4). Je nutné konstatovat, že pod bodem 3) je prvotní trestná činnost z října 2015 až května 2016, když k tomuto je nutné odvolacím soudem konstatovat, že obžalovaný se právě nacházel ve výkonu ochranného léčení sexuologického v ústavní formě, přičemž ze zprávy vyplývá, že v léčebně bylo možné používat mobil a počítač. Obžalovanému přitom bylo ochranné léčení z formy ústavní na ambulantní změněno dne 13. 12. 2016, když obžalovaný svou trestnou činnost páchal jak před tímto datem, tak i poté. Je tedy zřejmé, že ochranné léčení nemělo žádný pozitivní vliv na obžalovaného. Je rovněž nutné konstatovat, že dívky sdělovaly obžalovanému svůj věk, takže obžalovaný byl s tímto naprosto jasně srozuměn. Kromě fotografií, které z poškozených vylákal, kdy trestnou činnost páchal sofistikovaně, kdy nejdříve požadoval fotografie obličeje, poté těla v oblečení, následně spodního prádla a dále pak stupňoval své aktivity až k fotografiím intimních partií. Je tedy zřejmé, že veškeré fotografie získané od poškozených sledovaly jediný účel, a to ukojení sexuálního pudu obžalovaného ve vztahu k nezletilým dívkám. Pod bodem 1) se navíc jednalo o velmi mladou dívku ve věku 10 let, kde obžalovaný neváhal kromě vylákaných fotografií po poškozené požadovat, aby mu provedla felaci, nechala se od něj lízat a mohli se spolu koupat. Je zcela zřejmé, že tímto je sledováno navázání osobního kontaktu, kdy ze 16 zaslaných fotografií nejméně 10 zachycovalo přímo obnažené intimní partie. Pod bodem 2) pak vůči poškozené A.S. bylo vylákáno celkem 6 fotografií, kdy polovina rovněž zachycovala intimní partie. Pod bodem 3) pak obžalovaný nabízí poškozené „flirtíček“, popisuje jí, jak masturbuje, a nabízí jí dokonce dárek za 2500 Kč nebo jiný drahý dárek za to, když mu odhalí své intimní partie. Nelze pak přehlédnout, že vůči poškozené M.K., která měla věk 13 let, kromě fotografií jejich intimních partií rovněž se dotazoval, zda by mu provedla felaci, přičemž tato poškozená mu zaslala

celkem 13 fotografií zachycujících její intimní partie a obžalovaný odeslal 2 fotografie ztopořenému mužského údu. Vzhledem k obsahu komunikace, počtu fotografií a aktivní sofistikované činnosti obžalovaného nelze dospět k jinému závěru, než že obžalovaný v těchto bodech jednoznačně naplnil pokračující trestnou činnost, kdy nejdříve samostatně je nutné posuzovat bod 3), který je v období od 6. 10. 2015 do 11. 5. 2016, následuje pak větší časová proluka a trestná činnost obžalovaného pokračuje pod body 1), 2) a 4) od 3. 3. 2017 do 5. 6. 2017. Obžalovaný se tedy dopustil dvojnásobného přečinu ohrožení výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, neboť jednoznačně úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a opětovně. Nelze se ztotožnit s námitkami obhajoby, že by popsáním jednáním nevyplývalo ohrožení vývoje dítěte, neboť je nutné přihlídnout k tomu, že se jednalo o dívky ve věku 10, 13, 14 a 15 let, tedy velmi mladé dívky, které ještě nezačaly s pohlavním životem a jednoznačně takovému jednání obžalovaného, kdy na nich sofistikovaným způsobem dospělého jedince vylákal fotografie intimních partií, což následně dívky stresovalo a obžalovaný neváhal vyvíjet další psychický nátlak, citově dívky vydírat a vynucovat si na nich další fotografie, jak například popisuje matka nezletilé A. S. svědkyně I. S. a rovněž jak popisuje samotná nezletilá M.K., kdy obžalovaný přešel i k výhrůžkám, přičemž zavrženíhodná pohnutka jednoznačně spočívá v tom, že obžalovaný chtěl ukojit své sexuální pudy, a to dokonce v době, kdy věděl a vykonával ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, které mu bylo během páchání trestné činnosti přeměněno na ochranné léčení v ambulantní formě. Tohoto trestného jednání se dopouštěl dlouhodobě postupnými kroky, kdy si vytvářel profily k páchání této trestné činnosti. Obžalovaný pak jednoznačně naplnil i přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, neboť přiměl dítě k výrobě pornografického díla, přičemž se nelze ztotožnit s námitkou obhajoby, že by fotografie nebyly pornografickým dílem. Je zřejmé, že pokud se člověk podívá na vytvořené fotografie, kdy obžalovaný jednoznačně směřoval k odhalení intimních partií a reagoval na to zasláním svého ztopořenému přirození, jedná se o naplnění této skutkové podstaty. Obžalovaný se rovněž dopustil i přečinu navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle § 193b trestního zákoníku a pod bodem 3) i přečinu svádění k pohlavnímu styku dle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť navrhoval setkání dítěti mladšímu 15 let v úmyslu spáchat trestný čin dle § 187 odst. 1 nebo dle § 202 odst. 2 trestního zákoníku a nabídl dítěti za pohlavní styk a za jeho obnažování za účelem pohlavního uspokojení úplatu a čin spáchal na dítěti mladším

15

let.

Je přitom nutné konstatovat, že obžalovaný vedl zcela cíleně komunikaci s nezletilými, kdy postupnými kroky je přiměl k zaslání fotografií intimních partií, nabízel přitom finanční odměnu a reagoval na zaslání fotografie zasláním ztopořenému pánského přirození a rovněž se dotazoval, zda by mu byla provedena od poškozených felace, zda by se nechaly od něj lízat, mohli by se spolu koupat a dotazoval se na různé sexuální praktiky. Obžalovaný přitom jednal jednoznačně v úmyslu přímém i vzhledem ke své předchozí trestní odpovědnosti.

8. Dále pak pod bodem 5) se obžalovaný dopustil přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, když jako uživatel byl registrován na portále www.amateri.com, kdy zasílal prostřednictvím aplikace „vzkazník“ nejméně jednomu uživateli registrovanému na témže serveru, a to 27 obrazových souborů zobrazujících obnažené dívky a obdržel 32 obrazových souborů. Je nutné konstatovat, že pokud je obhajobou namítáno, aby byla provedena bližší specifikace díla, které má být označeno za „pornografické“, pak jednoznačně stačí nahlédnout do důkazního materiálu na fotografie, kde jsou zachyceny ve velmi erotických polohách velmi mladé, zcela obnažené dívky se zaměřením na fotografování jejich intimních partií naznačujících sexuální uspokojování popř. přímo i s mužským pohlavním údem u jejich intimních partií. Je tedy jednoznačné, že snímky zobrazují předstíraný či skutečný pohlavní styk nezletilých dětí a sexuální praktiky s dětmi zjevně mladšími 15 let. I zde obžalovaný jednal jednoznačně v úmyslu přímém.

9. Ohledně trestní odpovědnosti obžalovaného je nutno odkázat na hodnocení provedené soudem I. stupně a na vypracovaný znalecký posudek znalkyní MUDr. Želmírou Herrovou z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, kdy je zcela zřejmé, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní poruchou, ale trpí sexuální deviací, a to neúplnou sexualitou s hebefilními rysy ve značném rozsahu, což se projevuje navazování kontaktů s pubertálními děvčaty, přičemž tato sexuální deviace neměla vliv na rozpoznávací schopnosti, přičemž ovládací schopnosti v době páchaní trestné činnosti byly sníženy podstatně, ale je nutné konstatovat, že nebyly vymizelé, což znamená, že obžalovaný je trestně odpovědný za své jednání. Navíc jednání, kterého se dopustil pod bodem 3) v době, kdy se nacházel ve výkonu ochranného léčení sexuologického, a to dokonce v ústavní formě a posléze i ambulantní formě, tedy vědom si toho, že má své jednání ovládat, a pokud má sklony v tomto trestném jednání pokračovat, měl toto konzultovat v rámci ochranného léčení a hledat řešení, nikoliv uspokojení svých sexuálních pudů. Obžalovaný se tedy trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti, avšak nikoliv, že by jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly zcela vymizelé, a tudíž nese trestní odpovědnost za veškeré své trestní jednání pod body 1) až 5) napadeného rozhodnutí.
10. Ohledně uloženého trestu soud I. stupně správně přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem a k okolnostem spáchání trestného činu. Zejména odvolací soud poukazuje na trestní minulost obžalovaného, který v podstatě opakovaně páchá totožnou trestnou činnost, kdy nejdříve mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody se zkušební dobou v trvání dvou let, následně ve věci Okresního soudu Kutná Hora sp. zn. 2 T 46/2016 mu byl za přečin maření úředního rozhodnutí a vykázaní uložen opětovně podmíněný trest odnětí svobody, kdy obžalovaný následně páchá nyní projednávanou trestnou činnost, a to v pokračující formě opakovanými útoky, naplňujícími vícero znaků skutkových podstat. Soudem I. stupně pak bylo zcela správně dospěno k závěru, že je nutné ukládat souhrnný trest k trestnímu příkazu Okresního soudu v Havlíčkově Brodě ze dne 4. 6. 2018, č. j. 1 T 89/2018-60, neboť tento trestní příkaz byl doručen dne 3. 7. 2018 a jedná se tedy o sbíhající se trestnou činnost. Na straně obžalovaného se přitom nachází celá řada přitěžujících okolností, tedy speciální i obecná recidiva, způsob spáchání trestné činnosti, velmi nízký věk nezletilých dívek a i přes varování podmíněnými tresty další páchaní trestné činnosti, a to i v době výkonu ochranného léčení sexuologického jak ve formě ústavní, tak ve formě ambulantní. Na druhé straně bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný se trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti. Je pouze nutné konstatovat, že trest měl být ukládán dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, kde je trestní sazba od jednoho roku do pěti let, tedy sazba přísnější vzhledem k vyšší spodní hranici oproti ustanovení § 201 odst. 3 trestního zákoníku, nicméně horní hranice trestní sazby je v obou případech pět let a tím pádem nemá zásadní vliv na uložený trest, který byl správně soudem I. stupně uložen nad jednou polovinou trestní sazby vzhledem ke všem přitěžujícím okolnostem, zejména speciální recidivě, přičemž pokud je obhajobou namítáno, že se jedná o trest shodný, který byl obžalovanému uložen v předešlém rozhodnutí, jež bylo v odvolacím řízení zrušeno, pak je nutné upozornit na skutečnost, že sexuální deviaci zohledňoval soud již při ukládání trestu v prvním odsuzujícím rozhodnutí, neboť přihlížel ke znaleckým posudkům, které byly zpracovány v dalších trestních řízeních vedených proti obžalovanému, jak je například odkazováno na řízení u Okresního soudu Kutná Hora pod sp. zn. 6 T 89/2015, nebo Okresního soudu Havlíčkův Brod pod sp. zn. 1 T 89/2018, kde již tedy bylo zjištěno, že obžalovaný trpí sexuální deviací, a to neúplnou sexualitou. Závěry nyní provedeného znaleckého posudku tedy v podstatě jen potvrzují i předešlé znalecké posudky, které byly však zpracovány k jinému charakteru trestné činnosti spáchaného v jiném období, avšak soud I. stupně s nimi byl seznámen a zohlednil je již při ukládání trestu ve svém prvním rozhodnutí z 13. 5. 2019. Soudem I. stupně byl tedy uložen zcela správný, přiměřený trest, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť je zřejmé, že varování alternativními tresty na něho nemělo žádný výchovný vliv a dokonce se trestné činnosti dopouštěl i v době, kdy vykonával ochranné léčení jak ve formě ústavní, tak ambulantní. Je tedy

nutné chránit společnost před opakujícím se jednáním obžalovaného právě nepodmíněným trestem odnětí svobody.

11. Odvolací soud tedy potvrdil rozsudek soudu I. stupně, u něhož neshledal žádné procesní, skutkové ani právní vady a proto odvolání obžalovaného jako nedůvodné bylo zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000 Kč** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno 27. 5. 2020

Mgr. Šárka Dufková v. r.
předsedkyně senátu